

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

II. D testamentorum & legatorum jure.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

P A R S S E C U N D A.

D E C R E T U M I.

De Ecclesiastica immunitate.

Detestanda iniquorum perversitas, Laicorum in Clericos inveteratum odium, usurpatione potestatis indebita, quanta in Ecclesiasticam immunitatem, jure divino exemptam, Canonum sanctionibus & Imperatorum legibus privilegiatam, commiserint illicita, longe lateque fama notorium; publica &, in Nostra Diocesi, injuriosa transgressionum evidentia id probat. Volentes igitur, conveniente zelo, jura, quovis modo violata, in integrum restituere, ac reddere intacta; principio innovamus Concilia omnia generalia, Apostolica & Imperiales sanctiones, ac ea speciatim quæ in Provincialibus Decretis, sub D. Engelberto maxime, & piæ memoriæ Henrico, Archiepiscopis, in favorem Ecclesiasticæ libertatis, & contra ejus violatores, decreta; ac, quicquid in contrarium hactenus, à quavis potestate, quovis quæsito colore aut modo, promulgatum, cessum, datum, actum, factum, cassamus & annullamus, revocamus & restituimus.

Ac, ne de cætero tam iniqua Nostram habeant pulsare audientiam, sub pœnis legalibus, Canonicis censuris, aliisque arbitrariis, & gravi Nostra indignatione incurrenda, strictissime mandamus, ne ullus in personas Ecclesiasticas, eorum bona & loca, contra juris Canonici & civilis constitutum, sibi quicquam vendicat, aut Clericum coram sæculari giudice conveniat, aut multam & pœnam vel indignum & sordidum ei munus imponat, minus illum captivitate vel vinculis coercere audeat, verum Nobis vel Nostrò Vicario malefactorem Clericum denunciaret.

Animadvertentes etiam, contra juris communis præscriptum ac provinciales sanctiones, domus Canonicales, ac Vicariales, non solum à Laicis, verum & Judæis, Hæreticis, Concubinis, ac eorum spuris, non absque exiguo Ecclesiasticorum dedecore inhabitari: hinc serio ac districtè præcipiendo mandamus, ut intra duorum mensium spacium, quod præfatum omnibus & singulis pro peremptorio termino assignamus, à dictis habitationibus excedant; quasvis etiam elocationes, pactiones, aut contractus quoscunque, hactenus factos, cassamus; ac severe etiam inhibemus, ne ullæ tales impostæ fiant, nisi de speciali Nostra licentia, in scriptis obta. Volumus etiam & mandamus, ut infra terminum præmissum, à Nobis constitutum, prædicti incolæ

elocationum contractuumque literas coram Nobis exhibeant, ut, iis lectis & examinatis, Nos, quod jus & æquitas dicitat, aut ratio postulat, statuere possimus.

Quia etiam immunitati Ecclesiasticæ è diametro contrariatur, ædes Laicorum in Cæmeteriis erectas esse; severe prohibemus, ne in posterum ullæ tales habitatioes, quovis quæsito colore aut prætextu, constituantur; si quæ ruinam minantur, nullatenus restaurentur, nisi Nostrò consensu, in scriptis obtento. contrarium attentare præsumens, condigna animadversione puniatur; ac domorum locagium in usum Ecclesiæ cedat.

D E C R E T U M I I.

De Testamentorum & Legatorum jure.

AD abolendam pravam corruptelam, & Clericorum temeritatem, qui, in argumentum suæ finalis impœnitentiæ, fructus Præbendarum suarum, annosque gratiæ, Concubinis vel spuris suis legant, rigor Ecclesiasticus debet exerceri. Quare, sub anathematis vinculo, prohibemus, ne Clerici de cætero, annis gratiæ abutentes, de rebus Ecclesiæ, fructus beneficiorum, spuris & concubinis relinquendo, aliquo modo disponant; aliter factum non teneat; &, quod taliter relictum est, Ecclesiæ applicetur; ac ipsi Ecclesiasticæ careant sepulturâ. hoc præfenti constitutionis decreto revocantes & infirmantes, in fraudem Jesu Christi & pauperum, hæreditates, annos gratiæ, aut donationes, suis Focariis & spuris factas, relictas, & relinquendas.

Cum etiam in contrarium nihil magis conveniat, ac jura strictissime id ipsum exigant, ut extrema hominis voluntas rationabilis tantum suam habeat executionem: hinc, universis Nostræ jurisdictioni subjectis, Ecclesiasticis & sæcularibus, sub interminatione divini judicii, & excommunicationis sententia, quam in contrâ facientes, sex dierum monitione præviâ, in his scriptis ferimus, ne testamenta & ultimas fidelium Ecclesiasticarum vel sæcularium personarum, quas jura à Testamentorum factioe non prohibent, voluntates, maxime ad usus pios & animarum salutem se extendentes, earumque executionem impediunt, negligant, vel ultra anni spacium retardent; alioquin, anno elapso, sine ulla monitione præviâ (cujus vicem hoc præfens decretum habeat,) ipso jure ad Nos, ut Episcopum Diocesæsanum & loci Ordinarium, devolutum esse decernimus.

Sub eadem pœna, nolumus, ullum etiam sæcularem, testamentorum & causarum earum occasione, se de earundem cognitione quovis modo intromittere; sed earum, & piarum dispositionum, tam in ultimâ voluntate, quam inter vivos, cognitio ad Nos Nostrumque Officiale remittenda erit. Clericorum autem Testamentorum insinuationes & approbationes intra dies triginta à morte Clerici peti volumus, ab iis, ad quos id de jure vel consuetudine spectat, ac obtineri, sub pœna intestati.

Nostro etiam erigendo & habendo Seminario, ut Clericorum quilibet pio legatorum jure, pro modo facultatum suarum, concurrat, mandamus, sub pœna congruæ ex hereditate subtrahendæ quantitatis.

Vtque piarum dispositionum certa habeatur notitia; sub pœna suspensionis ab officio, teneatur Notarius quilibet Testamenta vel pia legata, ac pias donationes etiam inter vivos factas, intra menses tres Nobis aut Nostro Officiali denunciare. cujus decreti tenorem, lingua vulgari versum, propediem promulgabimus.

DECRETVM III.

De vita & honestate Clericorum, nec non damnabili Simonia vitio & usurarum.

Dierum crescente malitia, Clericorum vitam & mores, cum suspiriis vidimus, currere in deteriora; siquidem alios habitu milites, alios immunditiâ communes, alios exquisita nimium deliciâ comptas sceminas offendimus. propter quod, juxta indignatione commoti, omnes & singulos serio in Domino hortamur, ut, vita inculpatione, omnibus bono exemplo præluere studeant; vestibus utantur nigris; Prælati, si voluerint, violaciis, pallio usque ad talos protenso, ac tunica ad minimum ultra genua defluente; absit forma peregrina; vanitas ac curiositas nulla notetur; materia, status qualitatem non excedat; tibialibus non nisi nigris utantur; à collaribus rugatis & acupictis abstineant; itinerariæ vestes usque ad luras sint protractæ; non vagis oculis, non effreni lingua, aut petulanti tumidoque gressu incedant, sed pudorem, & verecundiam mentis, simplici habitu incessuque, ostendant; cœtibus non misceantur, ubi amatoria & turpia cantantur, aut obscœni motus corporum, choreis & saltationibus effertur; domesticæ vero vestes ac interiores statui Clericali convenientes sint; ac corona, in illis qui breve alunt capillitium, singulis quindenis, in aliis autem, singulis duntaxat mensibus, renovetur.

A commestationibus & ebrietatibus omnes

cessent; tabernas nulli, nisi in itinere constituti, necessitatis gratia, ingrediantur. ab alearum, gladiatorum, hastarum, aliorumque lusu, de jure prohibitorum, exercitio prorsus abstineant. negotiationibus, quæstus gratia, nulli occupentur. Laicis non inferviant; arma non portent.

Omnibus & quibuscunque Clericis seridè etiam præcipimus, ut ab omni concubitu, aut quavis immunditiâ, abstineant; nec ullam posthac cum Focariis conversationem aut colloquium, quovis quæsito colore aut prætextu, habeant; sub pœna privationis beneficiorum suorum, ipso facto incurrenda, aliisque arbitrariis, Nobis, contra immorigeros & inobedientes, reservatis.

Si qui vero inantea hoc crimine sint notati, eos paterne monemus, quatenus ad Dominum, abs quo fornicati sunt, redeant, nec non, in signum manifestæ emendationis, intra novem dierum spatium post præsentium publicationem, quorum dierum tres pro primo, tres pro secundo, & tres pro tertio & peremptorio termino, iis præfigimus, suas Focarias aut Concubinas à se & earum cohabitatione prorsus removeant, ac earum frequentationem ac contubernia fugiant, nec ad se denuo, sub quavis ratione, accedere permittant. quas & Nos, extra Civitatem intra dies quatuordecim sequentes, in Civitate vero intra mensis spatium extra urbem, & unâ dietâ minùs à loco, relegamus, pœnâ Nobis arbitrariâ contra contumaces reservatâ. Nolumus etiam, qui incontinentiæ notâ notati fuerunt, quod ad officium aliquod posthac admittantur, aut tollerentur, nisi Nostro speciali consensu accedente. Concubinas etiam, nisi paruerint, castâ aut publicâ infamiâ notari & ex Diœcesi Nostra relegari faciemus.

Grandi quoque desiderio cupientes, ut hujusmodi immundi ac damnati criminis perpetua, quantum fieri potest, aboleatur memoria; volumus, ut suorum illegitimos abstineant præsentia, tam privatâ quàm publicâ; carnales suas filias, à se abdicantes, ac in probatorum hominum honesta servitia vel curam demandantes; de cætero, casto Domino, casto corde & mundo corpore, fideliter servientes. Et, quia propria diligenti inquisitione, Concubinariorum, Clericorum, & maxime Presbyterorum filios, contra Canonicas sanctiones, in patrum beneficiis constitutos, invenimus; districtè mandando præcipimus, ne deinceps Clericorum filii in beneficiis patrum, aut aliis quibuscunque, in Nostra Diœcesi, ministrare præsumant; alioquin ea beneficia, tanquam contra juris dispositionem occupata, ex tunc inantea vacare decernimus, & eorum collatoribus licentiam, talia idoneis conferendi, assignamus; nisi cum eis à sancta Sede Apostolica desuper dispensatum fuerit: Clericorum

rum